

bűncselekmény tényálladási ismérveit maga a hírlapi közlemény foglalja magában, mégpedig félre nem érthető világossággal és határozottsággal.

Ennek folytán a hírlapi közlemény tartalmába többet nem szabad belemagyarázni, mint amennyit az olvasó abból megérthet.

Az előadottakra tekintettel a kir. ítélőtábla az elsőbíróság ítéletét részben a felhozott, részben az itt kifejtett indokok alapján a Bp. 423. §. harmadik bekezdéséhez képest helybenhagyta.

Szeged, 1936. évi december hó 22. napján.

Dr. Kovács Rókus s. k. tanácselnök, Sáfár Sándor s. k. előadó, dr. Viktor István s. k. tanácsstag.

A kiadmány hitelül: Lang Antal shiv. igazgató.

B. I. 435/26. 1937. szám.

A MAGYAR SZENT KORONA NEVÉBEN

A magyar királyi kuria

a sajtó becsületsértés vétsége miatt Herczeg Sándor ellen indított bünyget melyben a szegedi kir. törvényszék 1936. évi október hó 3. napján B. I. 1244/19. 1936. szám alatt, a szegedi kir. ítélőtábla pedig a főmagánvádlónak fellebbezésére 1936. évi december hó 22. napján B. 1410/23 1936. szám alatt ítéletet hozott, a főmagánvádó részéről használt, írásban is indokolt semmiségi panasz folytán nyilvános tárgyaláson vizsgálat alá vette és meghozta a következő

ítéletet:

A m. kir. kuria a Bp. 384. §. 9. pontja alapján bejelentett semmiségi panaszt elutasítja;

azonban mindkét alsófoku bíróság ítéletét a Bp. 385. 1. a pontjában meghatározott semmiségi okból a Bpn. 33. §. első bekezdéséhez képest megsemmisíti;

Herczeg Sándor vádlottat mint a St. 33. §-a szerinti szerzőt bűnösnek mondja ki a Bv. 2. §-ába ütköző, a 4. §-ának második bekezdéséhez képest a Bv. 3. §. második bekezdésének 1. pontja szerinti minősülő sajtó útján elkövetett becsületsértés vétségében és azért őt a Bv. 4. §-ának 2. bekezdése alapján a Btk. 92. §-ának alkalmazásával 200 (kettőszáz) pengő pénzbüntetésre ítéli;

ezt a pénzbüntetést 15 nap alatt kell a 45.100—1931. I. M. sz. rendelet értelmében az 1892. évi XXVII. tc. 3. §-ában meghatározott célokra befizetni és behajthatatlanság esetén a St. 41. §. és a II. Bn. 8—10. §-ai értelmében, 10 (tíz) pengőként egy (1) napi fogházra átváltoztatni;

a Bp. 480. §-a alapján köteles a vádlott az esetleg felmerül és felmerülhet költségeket a m. kir. Államkincstárnak megfizetni;

köteles továbbá a Bp. 479., 480. §-ai alapján a főmagánvádlónak a bünyádi eljárás alatt felmerült költségek fejében összesen kettőszázötven (250) pengőt 15 nap alatt végrehajtás terhével megfizetni;

a St. 40. és 42. §-ai értelmében a pénzbüntetésért, a bünyádi költségekért, ideértve a főmagánvádó részére megállapított költséget is, első sorban a „Délmagyarország” című lap kiadója a biztosítékul letett összeg erejéig, másodsorban az elítelt, harmadsorban a lap kiadója egész vagyonával, végül a „Délmagyarország” című lap nyomdájának tulajdonosa felelős;

a St. 43. §-a alapján köteles a „Délmagyarország” című lap szerkesztője az ítéletet indokokkal együtt lapjának a jogerős ítélet kézbesítése után megjelenő legközelebbi vagy azt követő számanak elején rendes nyomással minden lappéldányon közlőteni.

Indokok:

A kir. ítélőtábla ítélete ellen özv. dr. Holzer Gyuláné főmagánvádó jelentett be semmiségi panaszt a Bp. 384. §. 9. pontja, továbbá a Bp. 385. §. 1. a. pontja alapján.

A kir. ítélőtábla a törvénynek megfelelő indokolással tagadta meg dr. Sárny Lajos tanúnak újbóli kihallgatását. E határozatával tehát a törvénynek a vád szempontjából lényeges elvét vagy rendelkezését nem sértette meg; a Bp. 384. §. 9. pontjára hivatkozással bejelentett alaki panasz tehát alaptalan, ezért a Bpn. 36. §-ához képest el volt utasítandó.

Az ügy érdemét illetően a bejelentett panasz alapos.

Az alsófoku bíróságok által ismertetett inkriminált sajtóközlemény a maga egészében a főmagánvádóra megszegényítő és lekicsinylő egész irányzata, tartalma s különösen amaz ismételt, célzatos fogalmazása által, hogy özv. dr. Holzer Gyuláné szül. Alberti Stefánia főmagánvádólt a törvényes férj nevének elhallgatása mellett következetesen csak Alberti S. név alatt említi. De a cikk sértő jellege nem csak a főmagánvádónak ilyen megnevezéséből, hanem abból is nyilvánvaló, hogy a cikk a továbbiakban a főmagánvádólt köteledőnek, a törvénnyel szakítónak mondja. Majd a főmagánvádónak egy bírósági tárgyaláson tanúsított magatartására utalva, ahhoz azt az állatánosító megjegyzést fűzi, hogy vele szemben az iskolában tanítója alkalmazhatta volna a kivezetetést mint fegyelmezési eszközt. Ennek a kitételnek az az értelme, hogy a főmagánvádó neveletlen viselkedésű.

Egy urinőnek a lap nyilvánossága által történt ilyen kipellengérezése a főmagánvádó társadalmi értékének kisebbítését, tehát a főmagánvádó megszegényítését jelenti. Ezért abban nem csak az a bántó el ismerhető fel, amire a kir. ítélőtábla hivatkozik, hanem azt meghaladólag a közlemény

a vád tárgyává tett becsületsértés vétségének a törvény által megkívánt ismérveit is tartalmazza.

Tévedtek tehát az alsófoku bíróságok, amikor a vádlottat a becsületsértés vádjá alól a Bp. 326. §. 1. pontja alapján, vagyis bűncselekmény hiányában felmentették. Ezért a kir. Kuria az alsófoku bíróságok ítéletét megsemmisítette és a törvénynek megfelelő ítéletet hozott.

A büntetés kiszabásánál a m. kir. kuria a Bp. 92. §-át alkalmazandónak találta, figyelemmel a vádlott büntetlen előéletére, s arra, hogy az inkriminált tényállítások egyrésze valóban bizonyult.

Ezekre figyelemmel és súlyosító körülmény hiányában a m. kir. kuria a vádlottat kiszabott pénzbüntetést találta a cselekmény tárgyi súlyával, valamint a vádlott alanyi bűnösségével arányban állónak.

Az ítélet egyéb rendelkezései a felhívott szakszokon alapulnak.

Budapest, 1937. évi április hó 21. napján.

Dr. Török Géza sk. másodelnök, Szolnok Jenő sk. előadó, dr. Kendi Elemér sk., Kvassay Gyula sk., Medvigy István sk.

A kiadmány hitelül: Kovács Matild kir. kuriai főtitkár.

Az állami és a társadalmi rend ellen agitálnak a szegedi tanyákon „Jehova tanúi”

Felmentették az újságíró, aki leleplezte az egyik tanyai agitátort

(A Délmagyarország munkatársától.) Érdekes sajtópert tárgyalt szerdán délután a szegedi törvényszék Molnár-tanácsa. A per vádlottja Puskás Jenő hírlapíró volt, akit egy városi szellemi szükségmunkás jelentett fel sajtó útján elkövetett rágalmozásért. Az ügy előzményei a következők:

Puskás Jenő a múltév december 6-án cikket írt a „Tanyai Újság”-ba arról, hogy különös agitátorok járák sorba a tanyákat. „Bibliaimagyar-zókként kommunizáltak lázítják a tanyai népet”, ez volt a cikk címe és abban megírta Puskás Jenő, hogy egy Juhász Ferenc nevű városi szellemi szükségmunkás jelent meg Alsótanyán, a Madarászti melletti állami elemi iskolában, hogy az értelmiségre vonatkozó statisztikai űrlapokat ki-

Buócz Béla főkapitányhelyettes közölte vele, hogy a szobanforgó fiatalember ellen kiutasítási eljárás van folyamatban. Elmondotta még vallomásában Balogh István, hogy a tanyai intelligencia körében nagy felháborodást keltett a Jehova tanainak tanításai.

Fodor István alsótanyai rendőrőrmester tett ezután vallomást. Amikor a rendőrség tudomására jutott, hogy mi történt az iskolánál, ő utasítást kapott, hogy Juhászt állítsa elő. Egy tanyában meg is találta a fiatalembert, aki ugylátszik már tudta, hogy miért kereshetik, mert kérdezős nélkül is büszkén vágta ki, hogy ő Jehova tanuja. Elmondotta még a kihallgatott rendőr, hogy Juhász őt is megakartá téríteni és a Jehova tanui tanításairól beszélt neki.

Dr. Hammel Fidél adóügyi tanácsnokot is kihallgatták, ő Juhász alkalmaztatására nézve tett vallomást. Az adóhivatal ötven szellemi szükségmunkást kért a várostól a felszaporodott pótmunkák lebonyolítására. A kijelölt szellemiek között volt Juhász is, akit többekkel együtt kiküldtek a tanyára a statisztikai adatok összegyűjtése végett.

Denke Ferenc gazdasági iskolai igazgató tett ezután tanuvallomást és elmondotta, hogy többi gyermekén tapasztalta, milyen munkát végeztek a szekták. Egy kisleány azt is elmondotta neki, hogy már külön tanítójuk van, aki Jehova tanuinak tanít hirdeti.

Klukovics Lajosné tanítónő vallomása szerint Juhász az ő iskolájánál is járt és nála a lakásban próbált hangulatot teremteni a tanai mellett; hasonlóképpen vallott a tanítónő fia is.

A tanuvallomások után Puskás Jenő még újabb két tanu kihallgatását kérte, de a bíróság ezt nem rendelte el azzal, hogy az ügyet el tudja bíráltni jelenlegi állásában is. A főmagánvádó képviselőjének: dr. Czibula Antalnak vádbeszéde után Puskás Jenő kijelentette, hogy ő mint hírlapíró elsőrendű kötelességének tartotta felhívni a közfigyelmet arra a burkolt izgatásra, amelyet a szekták tanítása tartalmazott. A tanyán abban az időben állandóan beszéltek a szekták tanításairól és a szektákhoz tartozók működéséről, ezért fontosnak tartotta a cikke megírását.

A vádlott és a főmagánvádó között ezután éles összecsapás keletkezett. Puskás azt mondta, hogy Czibula is szerepet játszott a forradalom alatt. Czibula erre hivatkozott Váry Rezső könyvére, amely megemlíti, hogy minden városban voltak áldozatai a kommunizmusnak, csak Szegeden nem.

— Én így teljesítettem a kötelességemet, — mondotta Czibula.

A bíróság ezután visszavonult ítélethozatalra és hosszabb tanácskozás után hirdette ki az ítéletet, amellyel Puskás Jenőt felmentette az ellene emelt vád alól. Az ítélet indokolása megállapítja, hogy a vádlott hírlapírónak sikerült a bizonyítás és nem követett el bűncselekményt cikkel megírásával. Megállapítja a törvényszék, hogy a szektáknak az a törekvése, amellyel a mai egyházi, állami és társadalmi rend ellen agitálnak, jellemző a kommunizmus törekvéseit is és amikor a vádlott cikkében ezt megírta, be is bizonyította, hogy a Jehova tanuinak törekvései azonosak voltak a kommunizmussal.

A felmentő ítélet miatt a főmagánvádó képviselője fellebbezést jelentett be.

Frunkhahn propaganda
szövetei
KÖZVETLEN A GYÁRBÓL
IV. PROHÁSZKA O. U. 8.
VI. TERÉZ - KRT. 8.

Gyártótelep

BUDAPEST, XI., LENKE UT 117.

töltesse. Az adatok felvétele után — a cikk szerint — Juhász Ferenc beszédet intézett a tanulókhöz. Arról beszélt, hogy a papok és az urak félrevezetik a szegény tanyai népet és addig nem is lesz rend, amíg a papokat és az urakat a nép megtűri. Ő Jehova tanait hirdeti, aki nem ismer országhatárt, nem ismer államfőt és egyházat sem.

Erről szólt a Tanyai Újság cikke, amelyben még arról is szó volt, hogy Juhász Ferenc ingyen osztogatott füzeteket, „amelyek galádul elrejtett lázító tartalmukkal méltelyezik az egyszerű észjárású embereket”. A cikk szerint Juhászt előállították az alsóközpontri rendőrszobában is, ahol bevallotta, hogy Jehova tanainak terjesztésével foglalkozik.

— Juhász Ferenc az agitátorok primitívebb osztályából való, — mondja végül a cikk. Az iskolagyerekek lelkehez akart hozzáférközni, de kiérletlen most rajtavesztett...

A cikk megjelentése után Juhász Ferenc rágalmozásért pert indított a cikk szerzője, Puskás Jenő ellen. Ebben az ügyben már volt egy ízben tárgyalás, május havában és akkor a törvényszék az újságíró kérésére elrendelte a valódiság bizonyítását és több tanu kihallgatását. A folytatódó tárgyalást tartották szerdán délután és ez alkalommal kihallgatta a törvényszék a beidézt tanukat.

A tanuk közül elsőnek dr. Balogh István alsóközpontri plébánost hallgatták ki. Elmondotta, hogy Balogh Jenőné, a madarászti iskola tanító-nője először hozzámment a panaszával, hogy az a férfi, aki statisztikai összeírással volt megbízva, izgató tartalmu előadást tartott a gyerekeknek és a papok, valamint az urisztály ellen izgatott beszédében. A plébános, amikor ezt közölte vele, az esetet bejelentette a rendőrségnek is, de elhatározta, hogy meginterpellálja a polgármestert is, hogyan lehet ilyen meggyőződésű ember a városonál szellemi szükségmunkás. Később azután